

MANIFEST DE LA TERRA

Amb la crisi de la Covid 19 s'estan produint molts canvis, en principi plantejats com a provisionals i temporals, però cada dia veiem com s'eternitzen i es pretenen fer irreversibles.

Nosaltres som part de la gent de la Terra. Som les persones que treballem al medi rural i ens esforcem per tal d'obtenir per a tothom els bons productes que la Terra ens dóna.

En aquests moments, donades les nocivitats que s'aguditzen i que s'acumulen al medi urbà, moltes persones es plantegen amb més força una "tornada al camp" com la solució de molts d'aquests problemes.

A totes aquestes persones els hi diem: sou benvingudes. Després de dècades de despoblament forçat, i de menyspreu, us esperàvem.

Ara bé, si us plau, vingueu amb ganes d'escoltar, d'aprendre i estudiar. Aparqueu per ara les anteriors ideologies i hàbits propis de la ciutat, i unim-nos per tal de construir junts la societat del futur.

Perquè parlem des del coneixement directe de la natura, dels valors ancestrals, des del més profund de la nostra història i cultura. Nosaltres ens dediquem a cuidar éssers vius: plantes, animals i persones, i tots ells ens cuiden de retruc amb els seus fruits i afecte. Amb tot, us caldrà ser pacients amb els nostres errors; entengueu que també som el fruit de moltes derrotes.

Com a poble dels Països Catalans, hem sobreviscut a tota mena de calamitats i opressions, i superarem les que vinguin essent el que som, i no pas una altra cosa.

Des del respecte absolut per l'autonomia i les creences individuals, no renunciarem als costums que ens fan ser humans: el somriure dels nostres fills, el petó dels nostres avis, les abraçades als amics i amigues, el parlar cara a cara, saludar-nos o arribar a un acord estrenyent-nos les mans.

Les relacions virtuals no ens omplen, puix que també som éssers físics i, com a tals, ens fem presents. El nostre cos ens pertany i no reconeixem la sobirania de ningú sobre ell.

Sabem que la salut és molt més que la medicina. És també l'esforç físic i diari en espais oberts; el vent i el sol roent la cara; el menjar de veritat que nodreix i té gust de veritat; el caliu dels nostres i les ganes de viure.

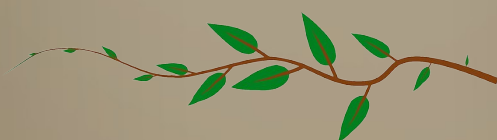
També podem aportar el coneixement mil·lenari de les plantes i els remeis casolans. Sense perjudici de cap altre, aquests remeis són els que ens han ajudat a arribar fins avui.

No ens prendran les nostres festes, llengua i cultura populars! Tot allò que ens dóna identitat i la joia de ser, encara, un poble viu.

Tampoc el nostre dret a trobar-nos amb familiars i amics, que són la cura pel bé dels éssers estimats.

Som i volem seguir sent lliures. Tenir llibertat de moviments, de nit i de dia, per tot el nostre país i més enllà.

Preservarem les fires locals, els mercats de productes artesans i les cooperatives de consum ecològiques, perquè són el punt de trobada i de venda directa amb qui més aprecia la nostra feina.

Aquests que ens manen volen que tots els aliments passin pel coll d'ampolla de la gran distribució, extorsionant tant als pagesos, com al consumidor final.

Nosaltres fem l'agri-cultura, que relaciona el fet agrari amb la cultura i el destí del poble que la practica, però veiem com se'ns substitueix per la imposició de l'agro-negoci, on només compta el benefici capitalista. Exemples d'aquesta problemàtica són els nous projectes d'embassaments i nous regadius faraònics i desertificadors, que maten els rius i els seus horts d'autoconsum mil·lenaris. També les macrogranjes d'exportació de porcs i pollastres, del tot aberrants pel seu extrem maltractament animal; són fàbriques de consum de pinso importat i de producció de purins contaminants. No veieu que tot això no s'aguanta?

Ens oposem a tots els projectes de destrucció del nostre territori, perquè aquest és la font de la nostra supervivència i la garantia del nostre futur. Ara no és el moment d'ampliar les autopistes ni les línies ferroviàries; tampoc el de fer nous parcs eòlics, ni els mal anomenats "horts solars".

Totes aquestes infraestructures malmeten els nostres recursos per alimentar a la bèstia insaciable de la metròpoli. Ara diem prou. S'ha acabat el temps de la urbanització insostenible!

El conservacionisme mediambiental de despatx, que decideix des de les capitals com seguiran prohibint-ho tot, impedeix el sorgiment de nous petits projectes agro-silvo-pastorils. Amb l'excusa de protegir-nos, segueixen expulsant-nos per agreujar el despoblament i assolar tots els racons sense possibilitat de resistència.

Nosaltres no hem demanat plans com "del camp al plat", que només pretenen fer un rentada de cara a les institucions europees, al mateix temps que ens converteixen en dependents de les seves almoines. Volen institucionalitzar les cooperatives de consum i de producció a tot arreu, volen tenir el control sobre elles, controlar, sotmetre.

La brutal regulació burocràtica ens ofega. Estan equiparant els requisits de les grans empreses als petits productors, al punt que oficis tan necessaris com el pastoreig es troben en greu perill d'extinció.

Alhora, els boscos estan abandonats per totes les administracions, creant condicions favorables pels incendis massius i la consegüent pèrdua de la biodiversitat. Reclamem la cura, l'ús i l'aprofitament popular, l'aprisio, de tots els boscos, pastures, masies i terres abandonades.

Sabem que antigament els veïns i les veïnes es reunien en rotllana, enraonaven, i decidien sobre tots els assumptes comuns que els afectaven. Entre ells, la gestió dels béns i les terres comunals.

Ens reclamem fills i filles d'aquesta tradició catalana, genuïna i universal, d'aquesta forma de govern democràtica, i exigim la restitució de tots els comunals expropiats il·legítimament.

La propietat real n'és de les generacions que ens les llegaren, i de les generacions que les rebran, a la generació present ens correspon recuperar-les i exercir-ne l'empriu.

Ara, més que mai, ens cal la terra.

*Visca la Terra i mori el mal govern!
Llibertat!*

Xarxa de la Terra, Novembre de 2020

